

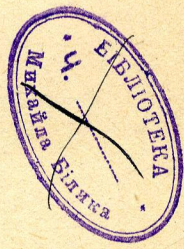
06 10

~~30952.~~

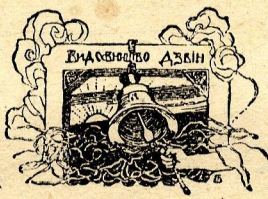
В. Винниченко

Відродження нації

Частина I

Відповідальний за видавництво
1942
1208
Т. В. Винниченко

Київ — Відень

1920

Оглав.

	Стор.
Передмова	9
Чотири доби	11

Доба Центральної Ради.

Період перший.

Революційна організація державності й морально-правової влади.

Розділ I. Війна й Велика Російська Революція.

1. Старий Деспот і товарні Дзентельмени . . .	17
2. Останній Всеросійський Самодержець — Гришка Распутін	24
3. Царський трон під штиком запасного салдата	25

Розділ II. Українство до війни, під-час війни й у революції.

1. Хрест на могилі нації: „Не було, немає й бути не може“	31
2. Сепаратизм від загибелі	35
3. Орієнтації: на руську ласку, на німецький штик і на себе	39
4. Єдина орієнтація: Всеросійська Революція, Справедливість	41

5. Воскреслий мрець маніфестує славу Революції	48
6. Простодушність недобитого родича	51

Розділ III. Революційне руське громадянство в українському питанню.

1. Яка рація руському демократові боронить „малоросів“?	57
2. Рація ніби знайшлась	63
3. Природа руського демократа	65

Розділ IV. Передчування боротьби й гуртування сил.

1. Пробуджена Ніжність	71
2. Ніжність дав силу й одностайність	76
3. Вияв волі й єдності всієї нації — Українська Центральна Рада	78

Розділ V. Перший крок по шляху організації державности.

1. Всеукраїнський Національний Конгрес 5-6-7 квітня 1917 р.	87
2. Трівога „старшого брата“	88
3. Генеральний огляд і маніфестація революційно-національних сил	90

Розділ VI. Боротьба за перші підвалини Автономії.

1. Промови в кабінеті й ляпаси на кухні	97
2. Чесність з собою руського чорносотенця	102
3. Таємний союз чорносотенця з демократом	104
4. Загально-партійна руська платформа: автономія в лапках або „не було, немає і не дати, щоб було“	108
5. „Насильственная украинизация“ школи	111

	Стор.
6. Знамените „але“ на різних підлевах	115
7. Край сентиментальностям	120

Розділ VII. Українізація війська.

1. Росія—руська чи вже не руська?	126
2. Інчих треба кулеметів позад армії	128
3. Нація хоче жити й у війську	130
4. Перший український полк імені Богдана Хмельницького	132
5. Маленька перемога	136
6. Не силою зброї війська, а силою духу його	138

Розділ VIII. Українська Центральна Рада ставить виразні вимоги Російському Тим- часовому Правительству й руській демо- кратії.

1. Революція потребує миру	149
2. „Авдієнція“ в руської демократії	156
3. Від Пілата до Каіафи	159
4. Що ховалося під професорською мантиєю Каіафи?	166

Розділ IX. Тимчасове Правительство одкида домагання Центральної Ради.

1. Урочистра зустріч відповіді Тимчасового Уряду	173
2. Природа селянської пробудженої ніжности	174
3. „І хведеративна!“	175
4. Миру й землі!	180
5. Два громи з Петрограду	183

Розділ X. Перед рішучим виступом.

1. Рукавичку кинено	187
2. Покірність чи бунт?	190
3. Лінію намічено	193
4. Другий всеукраїнський військовий з'їзд	195

	Стор.
5. Остання спроба	204
6. Настрій старого Києва	205

Розділ XI. Центральна Рада проголошує Автономію України.

1. Сінтез перейденого, імпульс до дальшого .	218
2. Перший Універсал 26 червня 1917 року . .	219
3. Перший Уряд відродженої державности — Генеральний Секретаріат	225
4. Україна присягається на вірність своїй ви- щій владі	227

Розділ XII. Перемога українства.

1. Надаремне вопіючий чорний голос	233
2. І їхня величність також, хоча...	234
3. Перемирря на Дніпрі	240

Розділ XIII. Організація морально-правової влади.

1. Обпертя зсередини	248
2. Мета: національність, засоб: державність .	254
3. Народ творить з нічого	257
4. Творіння державности на вні	259
5. Декларація Генерального Секретаріату Цен- тральної Української Ради	260

Розділ XIV. Угода в Російським Тимчасовим Правительством.

1. Не з доброї волі	274
2. Як не спинити, то хоч гальмувати	275
3. Другий Універсал Центральної Ради й Декларація Тимчасового Правительства (15-16 липня 1917 р.)	278
4. Голівки міністрів за стільцем	284
5. Кому охота битись за чуже?	286

	Стор.
6. Пани-барони в обороні науки й справедливості	289
7. Кривава плата за гнилу коаліцію	292
8. На підставі угоди	294

Розділ XV. Друга українська делегація до Петрограду.

1. Танець руської демократії між ножами	307
2. Руський „національний герой“	308
3. Одплата кадетів	310
4. Не піддавайтесь провокації	313
5. Замість Конституції — Інструкція	315

Розділ XVI. Трудний, але останній крок до юридично-правової влади.

1. Чорна переможниця на Україні	325
2. Кривавий аргумент за „найсвятіші інтереси“	327
3. Болюче рішення	330
4. Перша урядова криза	342
5. Закінчення першого періоду доби Центральної Ради	346